

رقعات کامله

Unknown
10. 8. 26.
4.1.

6

بسم الرحمن الرحيم

فرزید تعالی توام
نفس انسانی را بجزایا حوسل
سود میروم بکلیه
ما میبودند اولی
حرفات ما ملایم
تنبیه در احوال
ما بر لوح
این معروف
و محو است

۲
 نمی بند و چو آن نسبت بهر روان در هر فرط است دارند
 بلکه این طور دیگر است که خدایند غریب و غریب و غریب و غریب
 پسند آمدن و در هر دم گویند که نتوانستند و نیامدند
 و حال است روانی و یوم بد بر کعبه و عیدم
 نه کاینده آدم بر کعبه نه خلاصی با کعبه
 به این استحقاق بقدر توفیق در اول کعبه
 حال به نفعی از سوادان و عیدانی که
 بسیار خلق شده بازند اول حلال و خلوت
 فخر میل آمدن عبرت و شغل و عید
 بهر ساحتی که مصالح دارند و فخر است
 خدایند و آنکه شغل و فخر است
 بهر ساحتی که مصالح دارند و فخر است
 خدایند و آنکه شغل و فخر است

ملک قدیم غریب تو چه مغرور داند که از اولیای الهی
فرستاده و آنست که ولایت فتح هم بکس نیست مگر صاحب طریقه
که بی طلب کس را بر او برساند باز نیاید که آید از دست
زمن و سخت و زاری و گشت زاری که گفته اند که بیرون
دختر تهر از هر چه از این عالم آید از او بیرون آید
بسیار نامند ندیده باشی از آنکه بفرستد که از اولیای الهی
و اما باین تصویر هم که دیگر در مباحثه با آنکه صورت پر نور
چه قدر نویسد و قدر هم می رسد تا باین مهم چه شد ظاهر
کار بار سنگین بخار و چه عوارض است این تصویر
است بدست آمد چه نماید چه تا قدر خود که در این عالم
چه زود خوانند و در این مختصر حال حال آنکه علی کا جولی
و که قوه الکماله جمیع القدر و عالم قلم مجرب
و عالم اعظم است عالم اعظم و از این برهان حق

و کماله

دانشمند و مورافضاع و اظهار عقاید انجمن لا محسوب نمیشود
علیه مدارج فیجیه میدانشند ابدل از فیسمان و کسبند
سببشان و فضا و کسبشان از کتب معتبره استخوانی و لغوی
بهمه کس طبع و فاضل است افکار بیکار رسید و حافظه می سپردند
که از احکام و انوع و معین فرمایند محمد به ایا کتب و کتب
برینا تعلی از او و عطفت خجسته از او و در کمال کمال
بعده حجتی از انجمن اصحاب خان و کتب و کتب و کتب
و آنرا بعد از تعلیم و آنرا که احاطه از او و کتب و کتب
که بحری و طایفستان و جد و جد و کتب و کتب
حکایت و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
ماور کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
در کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
که او نیز کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب

که ناماها بر مسرت و قلم این سخن جمیع سر نو در آنکه تنگه معانی
 سلطنت از آنکه دست به چاکش ملک و خاکی که بعد از آن
 منت از این احاطه شود و خود وقت از این فانی
 این اشیاء بر آنکه جوهری باشد سپهرند سایه بر آن
 و گنبد نه سنجی رسد از صغیر به بود نه سیران بر جسم خوار
 اگر نه اجماع برین و نه خود است که نخواهد ملائیکه
 تمام عالم برین لایح هم که یکی از فرزندان چرخ است
 بر جبر این جگر بند من و او بجهت طلب من بر فرار این
 بر بحر جانی که لا محذور است که عده خود بر سر و گنبد و گنبد
 لانت و انارت حد بود و میان طالبان و قیدار بود و تو
 در این عالم که هر ما هر ما که در این جهان که هر ما
 که در این عالم که هر ما که در این جهان که هر ما
 و لایق است که در این عالم که هر ما که در این جهان که هر ما

وہ

وهم منو حبه تو تنگ ریجا به ملکات نه چنت بیارار و دستم که
زار حاکم است بدار و عاقل نیاید و از تو که تیا غفلت و مرید
که که کنی تو ایند آو لا کافرا که نه مذکر است از او تو تو
و سبانی لا ویدسته زربیدی و اگر خطب بند بی که سبانی است
و جان لایع و در و سر رفت و رفت یزد و در ابد خصلت است
خزانه لا و ج به بادر که خزانه است یکنند و یکن مجلس سلطان
لا زاینی وی مغر و قوم و آید و یکن و دیوان سبانی و حلقه بر لاس
میز نور و تراب خواجه کو ملکاش از جانب و سر دار و رحم
بر اس آو سحر رسیدم نایب و برت منظم بوم ابر سمان
حاصل که بسا من از بهر صورت دیگر که لایع بام و دور و جز
احاطه دارم با خوب مخم از بهر خطب انصاف حیات است
آید که ترا حلقه گفت ما حرم را از فرجه از آید و بهر و
آورا و خام که گرفت فرزند و خام که حرم را از فرجه از آید و بهر و

[illegible]

[illegible]

که به آرزوی ملک استغایت دارند نه به حاجت نیاز
و صد آید و با حیا به دست خود پدید آید و به هر راهی که باشد به غرض
خاصه در آفریده طبع که نوعی از حلال است و نیافت بحیثیت
بدن و تقوی طاعت خیر تا اول فرموده را از غایت و غایت
با ملک به در راه فرموده و بعد از آن به در راه
از این به در راه و در راه به در راه و اول به در راه
تسبیح و در راه به در راه و بعد از آن به در راه
و در راه به در راه و بعد از آن به در راه
فریضه رب با رب جام و در راه به در راه
کمال در راه خانی و خلق را می بیند و با رب جام
حرفه به سبک و سبک به خلق سبک و در راه
بایسته و در راه به در راه و بعد از آن به در راه

[illegible]

محمد بن عبد الله

آید و با هموار میرسد و گوید که آید و او را به پایت میخورد
مات را به بریدن جان او است لطف حق را به او با کند
حواشی را به بریدن او است حاجت جان را بر نظر انداختن او
که بر حیوان مادر در این است بر جوف او قلم کشیده اند
منه که خدمت سلطان این نیم منست ساین از او محبت بداد
بر لفظ در کتاب این را از خود خبر و منصف خلوص
در این حرم پرستند و کلمه با محبت خویش را به می گویند
منه کاران را ساد و خورند و در محبت بسیار ماه فایده
حاجان گویند از سعادت لای سنده و نوبت ظهور
خود می خورند و مایه کرد که از غیر باید و حیات مایه
و نوبت که حق علیه ظلم برود و کار و نوبت ظهور
کار نیست و خبر را به سینه که در مقام است

نارنگی

من ز وضع رفته در قلم نه عباد و نه پیر نه راه و نه پناه

در کمال عجزات و راز و ده سد گریش خوا باد

ورید جان نوحه عطله بجا شود بر اسیان سناخت

میل از دم نایب خود را بدارد خوب خضر عیسی پناه

مهر خود را بده نور را بکلمه نوحه بیاورد خورشید و ماه

خوشی از لعل لاله و فصل باغ بدو کجا بکشد آفتاب و ماه

لعل به لعل لاله لاله است و ما ادم کار با حار نماند و کشت

چرخ در آینه کجاست شمع در دریا نه در آب

ما و شما نماند و لاله و ما و شما نماند و لاله

جلد و تند و از مسوید و سواران به صد محنت نمر رسد و ساکت

در کمال عجزات و راز و ده سد گریش خوا باد

ورید جان نوحه عطله بجا شود بر اسیان سناخت

میل از دم نایب خود را بدارد خوب خضر عیسی پناه

مهر خود را بده نور را بکلمه نوحه بیاورد خورشید و ماه

۸
احسن بلاد و روزگار است که ملک محرم بر سر و ملک است
فروردین ماه روز و روزگار است که ملک محرم بر سر
عصر نموده تمام به نظر اندک و فخر چند تر و نام
زبان اولی مارک ملی خود و معانی بر روی اعمال از
مستغنی نمودن محتاجان و سایر رفاه کرده و خود را به فقیر و
و اصل به بر سر نه و از رفاه و روزگار است که ملک محرم بر سر
ما از با جاده میاب طراوت میان سطحات غل

منعنه لعل در امور و روزگار است که ملک محرم بر سر
و تر و خاندان تر و خاندان و محتاج پس از کار و از محمد
و انعام امور و صلح و موافقت و روزگار است که ملک محرم بر سر
محرم و خاندان و از رفاه و روزگار است که ملک محرم بر سر

و از رفاه و روزگار است که ملک محرم بر سر
و از رفاه و روزگار است که ملک محرم بر سر
و از رفاه و روزگار است که ملک محرم بر سر
و از رفاه و روزگار است که ملک محرم بر سر

[illegible]

باب اول

[illegible]

و توان دکن حاکم بن بخت است این قریب از انصاف جدید و
 سانه توانستند دیده از آن قریب و در سینه طبعی منور
 حاله بدیهه را حاصل و نذر و آید بپوشند که بعد از طلوع از آن نورانی
 فریاد عجاوه هنوز استخوانی خاویج و در مجرای منور بپوشند
 حقوق صحت او محو نموده و در نه او پنهان کرده و اما با آب قتیق
 آب بعد از صدف و طبعی که علم و اندیشه جلالت و اندیشه و نام
 از نور و حاکم بن بخت و در میان خود که قدر که بپوشند
 زهر و عذرا و در میان خود بپوشند و در میان خود بپوشند
 حاکم بن بخت و در میان خود بپوشند و در میان خود بپوشند
 روح و نور و حاکم بن بخت و در میان خود بپوشند و در میان خود بپوشند
 این حاکم بن بخت و در میان خود بپوشند و در میان خود بپوشند
 و این حاکم بن بخت و در میان خود بپوشند و در میان خود بپوشند
 خودی و در میان خود بپوشند و در میان خود بپوشند
 مکرر و در میان خود بپوشند و در میان خود بپوشند

عن محمد بن عبد الله بن جعفر بن أبي حمزة عن صفوان بن يحيى عن زرارة عن ابي بصير عن ابي حمزة الثمالی عن ابي بصير عن ابي حمزة الثمالی عن ابي بصير عن ابي حمزة الثمالی

الحمد لله الذي جعل في كتابه آياتاً واضحة على كل قوم عاقل

آورد به سالار در این دو چشم آدم خوشتر و مایه در خند از کس را مایه

کرم باریک ای برکتیم و دم دیدیم و در کاست و بخت

نہایت درجہ کم کہ تیار است نموت حامد نور آباد حجابو

فرید خان از فرزند سوانج کفایه میگوید فصل از درویش

[illegible]

ماکارا احیاس بحور و نوس مکرر

حافظ محمد رحمان رافضی دار کورٹہ عذراں غلام امین

دستور و مکتب و ظهور و زوال و ستم و آزادی و...

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

صورت و زان و پایش نشکر و نه مضایقه نمود هر تقدیر و حیدار

محمود علی خان صاحب

[illegible]

بسته برند از این است که در او تو چو یک سکه دیوان را
نواح اخراج کرد و بر مقلوبان بخار تو میسازد و بر نوازند سر لود
کار صفت و قیوم میگردد و طبعش را تو با خوف حق
و افعیل از حیطه برود فوجدار به کار انحراف سال صغیر را با و لبر ال
بر منول شود و در هر حال ششام بود و بر کمال سپهر
در کاف و مکتوبیدم که در در انحراف از عافیت از احوال احوال
و قیوم احوال را صغیر و مخافه در محال گذارند و در هر حال
احوال خود در وقت ناله بر من جویش ششم روز در حواله
مقامات حلال است فرایند فایده است و در حواله
بیست مار او خالی بود از نوحه جویش و در نوحه لبر ال
اصطلاح در این حد که در قیوم خافه کمال بود و در حواله
و غیره و در حواله بود و در حواله بود و در حواله بود
نه در حواله بود و در حواله بود و در حواله بود
و در حواله بود و در حواله بود و در حواله بود

[illegible]

ز ملک و جان مسکنت پسند زوین ایوانی در رخسار عابد
مجاها لکنت و قدر که مانده لا محصل مبعوض قدم حسن و مکر
خاتین پس تر ز رخسار لقمه بچرخ نایب ناله و میان کم لقم
مخبر خایه فریاد جنت در بعد الله بر سر دست خسته
حالی در غایت حیرت و محنت که عذر و عیادت که در غایت
در دوات اندکی از دیده زار آیه نعت کاظم صوف که مژده
و فادار در غایت مکر که باید طر سالمه حوائج که در لقم
حوب به حاجت رسید چه باید که در باید و کاخوت باید
بر حرف این در غایت حیرت و محنت که عذر و عیادت که در غایت
در غایت حیرت و محنت که عذر و عیادت که در غایت
نایب ناله و میان کم لقم
مخبر خایه فریاد جنت در بعد الله بر سر دست خسته
حالی در غایت حیرت و محنت که عذر و عیادت که در غایت
در دوات اندکی از دیده زار آیه نعت کاظم صوف که مژده
و فادار در غایت مکر که باید طر سالمه حوائج که در لقم
حوب به حاجت رسید چه باید که در باید و کاخوت باید
بر حرف این در غایت حیرت و محنت که عذر و عیادت که در غایت

و خوشی و خوشی را از این خردی این جهان بود این حرف
و قیاس که از او اندر این که از این بود و قیاس که از او اندر این
ما خودم صانع عالمیم و در این جهان دور از این حرف
مستقیم با علما نه از این بود و قیاس که از او اندر این
میست و علما را از این حرف و قیاس که از او اندر این
با طمان ملک و مال طعم لعل سده اند و مردم در با قیاس که از او اندر این
ما به حالش نظر می اندازد و قیاس که از او اندر این
مباد و از این نظام این بود و قیاس که از او اندر این
روی جهان حالش و قیاس که از او اندر این
ما به حالش و قیاس که از او اندر این
پیش و از این باب و قیاس که از او اندر این
سوار از این و قیاس که از او اندر این
بدید اند و قیاس که از او اندر این

و سیر اینها در کوه و دشت و در میان کوه و دشت
حاکم و دولت و کرم و زور و دین و عدل و حق و راستی
و عبادت و نماز و روزه و صدقه و خیر و احسان و ایثار
از اینها و تانها و خوار و خفا و پست و حقارت و خوار و خوار
نترس و عواطف و محبت و مهر و ارادت و وفاء و وفای
از دولت و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو
تشراف و بزرگواری و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو
بنا بر اینست که هر چه در عالم است و هر چه در عالم است
حق و عدل و راستی و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو
از حق و عدل و راستی و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو
خوب و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو
و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو
در عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو
و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو

سعد خاں بہادر بہادر شہزادہ شمس نور محمد جو حاکم قندھار و ہندوستان
فرمان و مقرر ہوئے کہ فرزند عالی روزگار اہل و عیال
ملک و مہمان فرزند از لطیف حضرت شہزادہ شمس نور محمد
کہ طلبت لایم بابت کہ فرزند طلبت ہو جائے
لی حضرت مولانا سعد خاں فرزند از اورنگزیہ و دہلوی
تحقیق ہوئے بعد ازاں مدد گری القور الہامی ہوئے
از حراہ محو ہوئے الی حال در مطالعہ تصوف و اخلاق
مداوہ و از اسکود بعد از حراہ و از الی اسحاق حکما
مدد لکھن علی از و فرزند شہزادہ شمس نور محمد
مجاہد و شہزادہ خاں شہزادہ شمس نور محمد
بہ علم از و در با صواب و محابہ با حاکم و شہزادہ
برایہ صحیح و در یافت و لطف الی الی
حکومت بہادران و شہزادہ شمس نور محمد

می خواهد بر کاه این برادر و فرزند و در دست او به دست می دهد

سجاده از تعدادی عمل مخصوص است به طول سال

بدن را با دست مخصوص بعد از شستن با دست و در او

دل مردم به مصالح کاران صاحب کسور و اجناس معامله

از الس مال و خوش نامی از روز و روزهای دیگر

و در از دستار بعد از سجاده سال و عام نمودند و در عالجاه

از نعل را که بجهت معترک می رسیده بود در دست می زدند

ملوک سایر پادشاهان و در دست حضرت عباس و آل عباس

و در دست صاحبان و در دست کسب از زبان کوفه می نمودند

رقی و قی و ملک و مال و محضر بهم و الاصل و نحو و الیه الیه

تخت و در دست خلافت و در دست از زبان سخن می گوید

احضار خان و در دست و در دست و در دست و در دست

در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

میرزا محمد باقر خاں طبرستان
سلطنت کا نام

16

و محمد بن علی باقر خاں طبرستان
برادر علی باقر خاں طبرستان
نصیب اوقات کے لحاظ سے

سال و کویت سال و بحال
باید ان ملک و قریب
الذی اکل و شرب و لم یحرم

ز غلبت محمل از خطہ باب
سارک مدد باب
و زید و علی باقر خاں طبرستان

و علی باقر خاں طبرستان
و علی باقر خاں طبرستان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تاسید و ای فی فضل جوایز و عواید میدماند کسی که در طلب سرور
خلع و قیوم مقام در آن ظهور رخ و بی اختیار بقدر ملک
بر طایر و منظر احلم هر چند برسان منوع امانه کل دوران
نمود ملک ای که ماحول امانت نامم قیدان قید حیدرانی
امانده محال در آن و قانع بقا و انوار و امانت در او و حلال
بجای نماید ملک که در اندر حد و قانع نگارند بر سر مرعیه
در حال قیام و قانع نگارند چنان شخصی بدینتر و سینه
حیات از او بفرستد فرزند او و بنالدین از خارج ملک
و با مقام محل آن فرزند او در رخ و رخ و سران و موصوع
حسب مصروف و باغ حیات از آن ملک محل و امانت
ملک در حیات با امانت و امانت ملک و امانت و امانت
ملک و امانت و امانت و امانت و امانت و امانت و امانت
مکان هم واقع شده که معنی خود باشند و امانت و امانت
و امانت و امانت و امانت و امانت و امانت و امانت

[illegible]

دوران بقا بر سر آید که سبب نماند بوسی و است و سبب
بدرست بماند که خفا با مال و بر کف او ماند بر با

و در این میان که در میان است و در میان است و در میان است
و در میان است و در میان است و در میان است و در میان است

و در میان است و در میان است و در میان است و در میان است
و در میان است و در میان است و در میان است و در میان است

و در میان است و در میان است و در میان است و در میان است
و در میان است و در میان است و در میان است و در میان است

و در میان است و در میان است و در میان است و در میان است
و در میان است و در میان است و در میان است و در میان است

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

810

[illegible]

[illegible]

[illegible]

20

واراخذ من وارسا ۵۰۰ تومانی و در جن امور و در سو که در حقیقت

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

در این کتاب

وَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ أَفَتُفَوِّدُكُمْ
وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْمُشْرِكُونَ

و

وہاں سے لے کر

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

از الله و فاعلم
الحسن بن محمد

الكتاب في معرفة حركات النجوم
في معرفة حركات النجوم

بسم الله الرحمن الرحيم

...والموت ...

... در اندک صورتی ...

خانی از عبدالرحمن خان کونیر به این کار از او نظر دارید بدو ارجاع

[illegible]

البركة

[illegible]

[illegible]

مستجاب فرستاده که در هر حال حاجات تو را برآورم و هر چه خواهی
در این بند رسیدی و هر چه بخواهی در این بند رسیدی

28

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the manuscript. The text is written in a cursive style and is partially obscured by the binding of the book.

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the manuscript. The text is written in a cursive style and is partially obscured by the binding of the book.

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the letter or a separate note. The text is written in a cursive style and is partially obscured by the binding of the book.

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the historical account, mentioning names and events.

Handwritten Persian text from a manuscript, likely a historical record or legal document. The script is cursive and dense, written in black ink on aged paper. The text is arranged in several horizontal lines, though some are partially obscured by the binding or other markings.

مجلس اول در بیان احوال و حال
و در بیان احوال و حال

مقاله پنجم در بیان صفات و احوال
مقاله ششم در بیان احوال و صفات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و حاله بخدمت مولانا با در پیش است الحمد لله

صحیح نسخہ از انوار کتب و نفیس حدیث عامر بن عبد اللہ

که چنانچه در این باره وقت جدایی هر دو سید سال که مایه جدا

فوق کے محکمہ و سارا اسی لئے سارا اچھا و فوری مہم

نار علی بابا

[illegible]

مقام بعد از مرگ

حکایت چهاردهم

در طریقت جامع حدیسی و در باب احکام و از حدیث و از حدیث و از حدیث

رسمی و روبرو رسم و صفای علی و حاکم و بر بیک

فوق در انام و در احوال من و امری که میسر از اینهاست

مجلس فیروزیه در مرتب و تدوین

که زوره بیاورد و در وقت که بیدار می شود در میان

تجارت و کسب و کار و ...

که علفی نه سیرده بر بقدر دل و در برده سیرده
بر شد از روی ز من امان به اتفاق عوام کاهنا سیرده

[illegible]

[illegible]

[The page contains dense handwritten Persian script, likely from a historical manuscript or book.]

[The manuscript page contains dense handwritten text in Urdu script, written diagonally across the page from top-left to bottom-right. The ink is dark brown/black, and the paper shows signs of age and wear.]

چند روزی او را بدخودت دایر مقولیم باید کوتا هم

ویدار الله علیک وعلیٰ عیالتک وعلیٰ کل مسلم و مسلمة

حصہ کے یہ پورے سگدایوں کہ ایسی نو بی بی

حضرت داری در سبیل و مادر او در محبت او و ممد و این ممد و این

حقیقت اگر گویند که این را بخت
هم و خوار و خوار است از بخت

ایمانی از قومیت هم رنو
از بلاد و بلاد است که در مردم است

میرزا محمد علی امان الله و ابا الله بر احمد میرزا علی محمد

و عوارض امور و احوال باشد و نسبت کرده بعد تمام احوال و عوارض

آوردن و در حق هر قسم می نماید

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کمان مدور بالهفت، بالهشتم در کمان مدور باله نهم در

مرتب شد از بعد از این در میان

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

وَقَدْ وَفَّقَهُ

مجلس ۱۰۰۰

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

حکیم و مفسرین تعالیم و سیر فارسی و عربی و

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

بسموات مهابت و خوف و انوار بر نیلانت صفایاب
ما صواب مالدرب الی درانست خاقان خاکی
دریاب نیلانت قوی به جوی خاکی حالست به نیت نه نولای می
والله المستعد و رفاه دار خاکی در لایست کلای
ما نوحه خندانم نوسه لغزسته حدیث لایست نه نولای
که در لایست خاکی در لایست نولای که نولای نولای
در لایست خاکی در لایست نولای که نولای نولای
فرز خاکی نولای که نولای نولای که نولای نولای
قدم نولای نولای که نولای نولای که نولای نولای
عنا نولای نولای که نولای نولای که نولای نولای
ما در لایست نولای که نولای نولای که نولای نولای
ما در لایست نولای که نولای نولای که نولای نولای
ار لایست نولای که نولای نولای که نولای نولای
نولای نولای که نولای نولای که نولای نولای

ولی

[illegible]

راست بر لبش که مصلحتش بر این جهان باشد مالا حد
ساده کار و کوه و آوار و آب و عقیق و ...
ناله در عالمی که در آن حیدر و بدو است شمع زنده و آوار و ...
حور و این نمیدارود صورت نه است و نمیدارود ...
میل و محال و اقوان باطل و این که در ...
عالمی که طلب در کوه و آوار و این که در ...
ناید فوت و باری که در طلب این که در ...
نود و در کوه و آوار و این که در ...
حاکم این که در امر و معروف و سید و در ...
موضع و مقام حیدر و این که در ...
اگر این که در امر و معروف و سید و در ...
عالمی که در امر و معروف و سید و در ...
سید که در امر و معروف و سید و در ...
ناید که در امر و معروف و سید و در ...

که بکسیر خود انداخته و بپای خود چوین در پسند آن ایام و آن
بند قیظ خود مانده و به آن حقیر که خدایه فرستاده

فصل در بیان احوال و عیال
در روزگار و در وقت
و در وقت و در وقت
و در وقت و در وقت
و در وقت و در وقت
و در وقت و در وقت
و در وقت و در وقت
و در وقت و در وقت

[illegible]

[illegible]

از این فرخنده ایست که در این عالم دو افراده در میان
ماند و در خطه انوار الهی بماندیت فردا بحکم الهی
میرفت و بخت خورشید در دوزخ است مانند نمرات محمد ادرام
حیالیت بستم که در این دوزخ و در خطه انوار الهی و عطا فرم
رو به سوی کمال که در این عالم دو افراده در میان
و عطا فرم که در این عالم دو افراده در میان
از این فرخنده ایست که در این عالم دو افراده در میان
ماند و در خطه انوار الهی بماندیت فردا بحکم الهی
میرفت و بخت خورشید در دوزخ است مانند نمرات محمد ادرام
حیالیت بستم که در این دوزخ و در خطه انوار الهی و عطا فرم
رو به سوی کمال که در این عالم دو افراده در میان
و عطا فرم که در این عالم دو افراده در میان
از این فرخنده ایست که در این عالم دو افراده در میان
ماند و در خطه انوار الهی بماندیت فردا بحکم الهی
میرفت و بخت خورشید در دوزخ است مانند نمرات محمد ادرام
حیالیت بستم که در این دوزخ و در خطه انوار الهی و عطا فرم
رو به سوی کمال که در این عالم دو افراده در میان
و عطا فرم که در این عالم دو افراده در میان

[illegible]

[illegible]

